

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZAGREBU

Broj: S-DO-651/19
X SM/MA

5
FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
Z A G R E B 1

14-06-2019

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Zagreb, Ulica Grada Vukovara 70

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud: TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Poslovni broj spisa: St-1118/19

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime/tvrtka ili naziv:

REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo unutarnjih poslova,

OIB: 36162371878, zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu

Adresa/sjedište

Zagreb, Ulica grada Vukovara 33

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

UDRUGA KHL MEDVEŠČAK ZAGREB

OIB: 03711474898

Adresa / sjedište

Zagreb, Ilica 82

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. Ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi):

- pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj Povrv-1743/13 od 27. listopada 2014., potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj Pž-1682/15

Iznos dospjele tražbine: **118.328,61 kn**
Glavnica: 69.608,60 kn
Kamate: 48.720,01 kn

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

- pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj Povrv-1743/13 od 27. listopada 2014., potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj Pž-1682/15

Vjerovnik raspolaže ovršnim ispravama za iznos **118.328,61 kn**

Naziv ovršne isprave:

- pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj Povrv-1743/13 od 27. listopada 2014., potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj Pž-1682/15

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koje se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje **ODRIČEM/NE ODRIČEM**

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM/NE PRISTAJEM**

PODACI O IZLUČNOM PRAVU

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM/NE PRISTAJEM

Mjesto i datum:

Zagreb, 11. lipnja 2019.

Potpis vjerovnika

ZAMJENICA ŽUPANIJSKOG
DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Sabina Matijević

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

56. Povrv –1743/2013.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu po sucu pojedincu Vjekoslavu Zaninoviću, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo unutarnjih poslova, OIB: 36162371878, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu, protiv tuženika KHL MEDVEŠČAK, Zagreb, Ilica 82, OIB:03711474898, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 16. listopada 2014.g. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 27. listopada 2014.g.,

presudio je

I Održava se na snazi platni iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Mirjane Trkman Pajić, Zagreb, Škrlečeva 39, posl. broj Ovrv – 5731/2012. od 24.10.2012.g. kojim se nalaže tuženiku KHL MEDVEŠČAK, Zagreb, Ilica 82, OIB:03711474898, platiti tužitelju REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo unutarnjih poslova, OIB: 36162371878, iznos od 69.608,60 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem polugodištu za osam postotnih poena na iznose kako slijedi:

- 5.194,80 kn od 14.10.2011. pa do isplate,
- 1.170,20 kn od 25.11.2011. pa do isplate,
- 1.231,70 kn od 25.11.2011. pa do isplate,
- 969,20 kn od 25.11.2011. pa do isplate,
- 1.313,00 kn od 25.11.2011. pa do isplate,
- 968,70 kn od 25.11.2011. pa do isplate,
- 950,90 kn od 26.12.2011. pa do isplate,
- 950,90 kn od 26.12.2011. pa do isplate,
- 1.030,80 kn od 26.12.2011. pa do isplate,
- 1.030,80 kn od 26.12.2011. pa do isplate,
- 975,00 kn od 26.12.2011. pa do isplate,
- 1.241,80 kn od 10.02.2012. pa do isplate,
- 956,50 kn od 10.02.2012. pa do isplate,
- 956,50 kn od 10.02.2012. pa do isplate,
- 1.250,00 kn od 10.02.2012. pa do isplate,
- 4.783,60 kn od 24.02.2012. pa do isplate,
- 4.783,60 kn od 24.02.2012. pa do isplate,
- 4.783,60 kn od 24.02.2012. pa do isplate,
- 4.783,60 kn od 24.02.2012. pa do isplate,
- 1.069,60 kn od 02.03.2012. pa do isplate,
- 4.783,60 kn od 02.03.2012. pa do isplate,

- 5.654,80 kn od 02.03.2012. pa do isplate,
- 4.783,60 kn od 06.03.2012. pa do isplate,
- 2.395,60 kn od 27.03.2012. pa do isplate,
- 2.395,60 kn od 27.03.2012. pa do isplate,
- 1.024,45 kn od 27.03.2012. pa do isplate,
- 957,00 kn od 27.03.2012. pa do isplate,
- 1.254,00 kn od 27.03.2012. pa do isplate,
- 998,65 kn od 04.05.2012. pa do isplate,
- 1.262,00 kn od 04.05.2012. pa do isplate,
- 2.402,60 kn od 05.05.2012. pa do isplate,
- 1.302,60 kn od 05.05.2012. pa do isplate,

kao i da mu naknadi trošak ovršnog postupka u iznosu od 2.632,61 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena tekućim od 24.10.2012. pa do isplate, sve u roku od 8 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 5.500,00 kuna u roku osam dana.

Obrazloženje

Tužitelj je podnoseći ovršni prijedlog javnom bilježniku protiv tuženika zatražio pravnu zaštitu radi neizmirenog duga s osnova nenaplaćenih računa za izvedeno djelo kao usluge specificirane utuženim računima, u ukupnom iznosu od 69.608,60 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na pojedine dijelove ukupnog duga od dospijeca pa do isplate.

U potonjem postupku javni bilježnik Mirjana Trkman Pajić, Zagreb, Škrlčeva 39, je donio rješenje o ovrsi posl. broj Ovr – 5731/2012. od 24.10.2012.g.

Tuženik je pravodobno uložio prigovor protiv istog rješenja te je Općinski građanski sud u Zagrebu primjenom odredbe čl. 54. st. 1. i 2. Ovršnog zakona (NN 57/96., NN 29/99., NN 42/00., NN 173/03., NN 151/04., NN 88/05., 67/08; dalje OZ) uz primjenu čl. 252.e i 252.j OZ-a navedeno rješenje stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinuo provedene radnje te dostavio predmet na daljnje postupanje ovom sudu nakon što se oglasio nenadležnim za suđenje u predmetnom sporu da bi ovaj sud postupak nastavio u parnici kao povodom prigovora protiv platnog naloga.

U provedenom parničnom postupku tužitelj te na održanoj glavnoj raspravi stranke ustraju sa očitovanim dispozicijama.

Tužitelj ustraje s tužbom i tužbenim zahtjevom upravljanim na održanje na snazi platnog naloga na isplatu utuženog.

Tužitelj u bitnome iznosi tvrdnju kako je temeljem međusobno sklopljenih ugovora tuženiku pružio usluge osiguranja sportskih priredbi – hokejaških utakmica a za koju izvršenu uslugu mu je ispostavio račune koje tuženik nije izmirio po njihovom dospijecu.

Za izložene činjenične tvrdnje tužitelj je kao dokaze ponudio isprave.

Tuženik pak ustrajući s poricanjem osnovanosti tužbe i tužbenog zahtjeva iznosi pobijajuće tvrdnje koje se svode na tvrdnju da mu tužitelj nije pružio uslugu u mjeri i količini kako se to specificira utuženim računima te stoga otklanja izmirenje istih držeći neosnovanim tužbeni zahtjev tužitelja.

Razmatrajući navode stranaka o predmetu spora, ovaj sud nalazi da se isti smješta pretežito u prijevor o pravu – njegovom tumačenju i primjeni.

Kraj takvog stanja stvari, a imajući u vidu načelo ekonomičnosti i dužnost suda da provede postupak bez odugovlačenja i sa što manje troškova (čl. 10. ZPP-a) primjenom načela razmjernosti te razmatrajući izložena pravna shvaćanja stranaka sud je izveo dokaze razgledom priloženih isprava.

U postupku izvođenja dokaza sud je sukladno čl. 220. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91., NN 91/92., NN 112/99., NN 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. i 23/13. dalje ZPP) dokazivanjem po predloženim dokazima obuhvatio sve činjenice važne za donošenje odluke te je tako izveo dokaze izvršenjem uvida (čitanjem) u isprave i podneske koji prileže spisu.

Izvršenim uvidom u spis utvrđuje se tako da spisu prileže računi sa specifikacijom izvršenih usluga na koje se odnose neizmirene i utužene novčana tražbine, Ugovori o snošenju troškova za dodatne mjere osiguranja održanih hokejaških utakmica održavanje kojih tuženik nije osporio, te povezane isprave – dopisi Odjela osiguranja PU Zagrebačke o opsegu angažmana policijskih službenika i tehničkih sredstava kao i bilješki sačinjenih od strane nadležne policijske postaje u svezi obavljenih razgovora s predstavnikom tuženika kao organizatorom predmetnog javnog okupljanja.

Tuženik raspravljajući pred sudom i nije doveo u razumnu sumnju činjenice koje proizlaze iz sadržaja razgledanih isprava kao po tužitelju ponuđenih dokaza za izložene tužbene tvrdnje.

Tuženik je prigovarajući osnovanosti utuženja osporio postojanje utuženog dugovanja no za istaknute pobijajuće tvrdnje nije ponudio odgovarajuće dokaze te time njegovi pobijajući navodi ostaju na razini paušalnih tvrdnji.

Tuženik nadalje nije ni na drugi način (podneskom) istaknuo tvrdnje o eventualnoj valjanoj i pravovremenoj reklamaciji prijepornih računa ili pružene usluge ili pak eventualnog propuštenog primitka prijepornih računa.

Temeljem čl. 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika.

Temeljem čl. 221 a. ZPP-a pak, sud ako na temelju izvedenih dokaza (čl. 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Dakle, dužnost stranaka jest da u parnici iznesu činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve te da predlože dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Na strankama je da sud uvjere u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost njihovih zahtjeva.

Ukoliko sud ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu te formirati određeno uvjerenje, oslanjajući se na svoju savjest i slobodnu ocjenu dokaza, primijeniti će pravila o teretu dokazivanja.

Pravila o teretu dokazivanja su u osnovi pravila materijalnog prava koje mjerodavno za ocjenu osnovanosti istaknutog tužbenog zahtjeva. Ona obavezuju sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka koja se na određenu činjenicu u svoju korist poziva, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

Činjenična i pravna osnova tužiteljeva zahtjeva je poslovni i pravni odnos između stranaka temeljem ugovora o djelu (čl. 590. i dalje) Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, dalje

ZOO), odnosno Rješenja o utvrđivanju cijene posebnih troškova nastalih radom Ministarstva unutarnjih poslova koje je donio ministar unutarnjih poslova (NN 55/11., dalje Rješenje ministra)

Navedene odredbe se ukazuju mjerodavnim materijalnim pravom za ocjenu osnovanosti istaknutih činjeničnih navoda i prigovora te one upućuju na činjenice odlučne za njihovu primjenu.

Iz ponuđenih dokaza tužitelja proizlazi da je tuženik prihvatio ponudu tužitelja za izvršenjem usluga osiguranja u opsegu i na način kako su one specificirane u prijepornim računima a koje tuženik nije izmirio po njihovom dospijeću.

Razmatrajući stanje spisa i rezultate provedenog postupka uz primjenu pravila o teretu dokazivanja sud nalazi da tuženik nije dokazao svoje pobijajuće tvrdnje, odnosno nije uspješno doveo u razumnu sumnju tužbene navode tužitelja.

Tuženik nije ponudio dokaze da je pravovremeno prigovorio izdanim (i zaprimljenim računima – tu činjenicu tuženik ne spori) te se logički nameće zaključak da je primio uslugu koja je u računima navedena i specificirana. Naime, ukoliko je u ispostavljenim računima navedeno nešto što nije u skladu sa sadržajem ugovora između stranaka glede pružene usluge onda je primalac iste dužan tome prigovoriti u skladu s načelom savjesnosti i poštenja u pravnom prometu. Dakle, budući tuženik nije pravovremeno prigovorio (tuženik to nije niti ustvrdio) ispostavljenim i zaprimljenim računima za uzeti je da je usluga kako je ona u prijepornim računima specificirana i naznačena i izvršena (bez nedostataka).

Slijedom navedenog u kontekstu mjerodavnog materijalnog prava stranaka sud nalazi utvrđenim da je tužitelj tuženiku izvršio ugovoreno djelo, čime je tužitelj izvršio svoje obveze dočim tuženik nije za primljeno izmirio ispostavljeni račun - platio naknadu u visini koja je utvrđena, obračunata i proizlazi iz Rješenja ministra .

Temeljem rezultata cjelokupnog postupka očitovanih dispozicija stranaka u parnici te izloženih pravnih shvaćanja sud stoga nalazi tužbeni zahtjev tužitelja osnovanim.

Platni nalog je stoga održan na snazi u pretežitom, dijelu temeljem čl. 451. stav 3. ZPP-a.

Primjenom mjerodavnog materijalnog prava, čl. 183. st. 1. u vezi čl. 29. st. 1. i 2. važećeg ZOO-a tužitelju je također valjalo dosuditi i pravo na isplatu zahtijevane zakonske zatezne kamate obzirom na zakašnjelo ispunjenje utužene novčane obveze.

Sukladno čl. 163. ZPP-a u vezi čl. 91. st. 1. Zakona o državnom odvjetništvu (NN 76/2009, 153/2009, 116/2010, 145/2010, 57/2011, 130/2011, 72/2013, 148/2013.) odredbe o troškovima primjenjuju se i na stranke što ih zastupa Državno odvjetništvo. U tom slučaju troškovi postupka obuhvaćaju i iznos koji bi se stranci priznao u ime nagrade odvjetniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12.,103/14).

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. u svezi čl.155. ZPP-a te je stoga tužitelju obzirom na uspjeh u sporu valjalo priznati naknadu troška kojeg čine troškovi odvjetničkog zastupanja u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, dalje OT) sukladno zahtjevu za naknadu troška specificiranom na ročištu za glavnu raspravu 16. listopada 2014.g. te je tako priznat trošak za pristup na dva ročišta glavne rasprave u iznosu od po 1.000,00 kn temeljem Tbr 9/1 OT, ročište za objavu presude u iznosu od 500,00 kn temeljem Tbr. 9/3 te sastava tri podneska u iznosu od po 1.000,00 kn temeljem tbr. 8/1, što sveukupno iznosi 5.500,00 kn.

Odluku o ovršnom trošku je sadržana u platnom nalogu koji je ovom odlukom suda održan na snazi.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u rješenju pod točkom II.

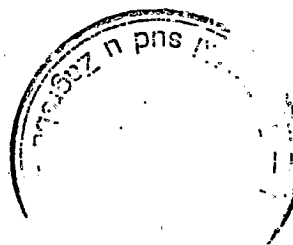
U Zagrebu 27. listopada 2014.

SUDAC:

Vjekoslav Zaninović, v.r.

Za točnost otpravka

Željka Koridić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od osam dana od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi putem ovog suda Visokom trgovačkom sudu RH u tri istovjetna primjerka.

TRGOVAČKI SUD 3
U ZAGREBU
PRIMLJENO

06-03-2019

poštom — neposredno
..... primj. priloga

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

19-03-2019
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVU
U ZAGREBU

19-03-2019

PRIMLJENO
Broj:

Poslovni broj: 34 Pž-1682/2015-3

P-50/13

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA 15

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Dubravka Matas, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo unutarnjih poslova, OIB 36162371878, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu, protiv tuženika KHL MEDVEŠČAK, Zagreb, Ilica 82, OIB 03711474898, kojeg zastupa punomoćnik Antonio Zujić, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate iznosa od 69.608,60 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-1743/2013 od 27. listopada 2014., 13. veljače 2019.

presudio je

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-1743/2013 od 27. listopada 2014. u dijelu točke I. izreke kojim se održava na snazi platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Mirjane Trkman Pajić, Zagreb, Škrčeva 39, poslovni broj Ovr-5731/2012 od 24. listopada 2012. kojim se nalaže tuženiku KHL Medveščak, Zagreb, Ilica 82, platiti tužitelju Republika Hrvatska, Ministarstvo unutarnjih poslova, iznos od 69.608,60 kn (šezdesetdevetstisućasestooosam kuna i šezdeset lipa) s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem polugodištu za pet postotnih poena na iznose kako slijedi:

- 5.194,80 kn od 14. listopada 2011. pa do isplate,
- 1.170,20 kn od 25. studenog 2011. pa do isplate,
- 1.231,70 kn od 25. studenog 2011. pa do isplate,
- 969,20 kn od 25. studenog 2011. pa do isplate,
- 1.313,00 kn od 25. studenog 2011. pa do isplate,
- 968,70 kn od 25. studenog 2011. pa do isplate,
- 950,90 kn od 26. prosinca 2011. pa do isplate,
- 950,90 kn od 26. prosinca 2011. pa do isplate,
- 1.030,80 kn od 26. prosinca 2011. pa do isplate,
- 1.030,80 kn od 26. prosinca 2011. pa do isplate,
- 975,00 kn od 26. prosinca 2011. pa do isplate,
- 1.241,80 kn od 10. veljače 2012. pa do isplate,
- 956,50 kn od 10. veljače 2012. pa do isplate,
- 956,50 kn od 10. veljače 2012. pa do isplate,
- 1.250,00 kn od 10. veljače 2012. pa do isplate,
- 4.783,60 kn od 24. veljače 2012. pa do isplate,

- 4.783,60 kn od 24. veljače 2012. pa do isplate,
- 4.783,60 kn od 24. veljače 2012. pa do isplate,
- 4.783,60 kn od 24. veljače 2012. pa do isplate,
- 1.069,60 kn od 2. ožujka 2012. pa do isplate,
- 4.783,60 kn od 2. ožujka 2012. pa do isplate,
- 5.654,80 kn od 2. ožujka 2012. pa do isplate,
- 4.783,60 kn od 6. ožujka 2012. pa do isplate,
- 2.395,60 kn od 27. ožujka 2012. pa do isplate,
- 2.395,60 kn od 27. ožujka 2012. pa do isplate,
- 1.024,45 kn od 27. ožujka 2012. pa do isplate,
- 957,00 kn od 27. ožujka 2012. pa do isplate,
- 1.254,00 kn od 27. ožujka 2012. pa do isplate,
- 998,65 kn od 4. svibnja 2012. pa do isplate,
- 1.262,00 kn od 4. svibnja 2012. pa do isplate,
- 2.402,60 kn od 5. svibnja 2012. pa do isplate,
- 1.302,60 kn od 5. svibnja 2012. pa do isplate,

kao i da mu naknadi trošak ovršnog postupka u iznosu od 2.632,61 kn (dvijetisućešestotridesetdvije kune i šezdesetjednu lipu) s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena tekućim od 24. listopada 2012. do isplate, kao i dijelu točke II. izreke kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 4.250,00 kn (četiritsućedvjestopedeset kuna) u roku osam dana.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-1743/2013 od 27. listopada 2014. u dijelu točke I. izreke i ukida platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Mirjane Trkman Pajić, Zagreb, Škrčeva 39, poslovni broj Ovr-5731/2012 od 24. listopada 2012. u dijelu zateznih kamata na glavnici i troškove ovršnog postupka po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu iznad pet postotnih poena tekućim od 24. listopada 2012. pa do isplate, kao i u dijelu točke II. izreke kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 1.250,00 kn (tisućudvjestopedeset kuna) te se tužbeni zahtjev u tom dijelu odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom označenom u izreci je presuđeno:

„I Održava se na snazi platni iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Mirjane Trkman Pajić, Zagreb, Škrčeva 39, posl. broj Ovr-5731/2012. od 24.10.2012.g. kojim se nalaže tuženiku KHL MEDVEŠČAK, Zagreb, Ilica 82, OIB:03711474898, platiti tužitelju REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo unutarnjih poslova, OIB: 36162371878, iznos od 69.608,60 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena na iznose kako slijedi:

- 5.194,80 kn od 14.10.2011. pa do isplate,
- 1.170,20 kn od 25.11.2011. pa do isplate,
- 1.231,70 kn od 25.11.2011. pa do isplate,

- 969,20 kn od 25.11.2011. pa do isplate,
- 1.313,00 kn od 25.11.2011. pa do isplate,
- 968,70 kn od 25.11.2011. pa do isplate,
- 950,90 kn od 26.12.2011. pa do isplate,
- 950,90 kn od 26.12.2011. pa do isplate,
- 1.030,80 kn od 26.12.2011. pa do isplate,
- 1.030,80 kn od 26.12.2011. pa do isplate,
- 975,00 kn od 26.12.2011. pa do isplate,
- 1.241,80 kn od 10.02.2012. pa do isplate,
- 956,50 kn od 10.02.2012. pa do isplate,
- 956,50 kn od 10.02.2012. pa do isplate,
- 1.250,00 kn od 10.02.2012. pa do isplate,
- 4.783,60 kn od 24.02.2012. pa do isplate,
- 4.783,60 kn od 24.02.2012. pa do isplate,
- 4.783,60 kn od 24.02.2012. pa do isplate,
- 4.783,60 kn od 24.02.2012. pa do isplate,
- 1.069,60 kn od 02.03.2012. pa do isplate,
- 4.783,60 kn od 02.03.2012. pa do isplate,
- 5.654,80 kn od 02.03.2012. pa do isplate,
- 4.783,60 kn od 06.03.2012. pa do isplate,
- 2.395,60 kn od 27.03.2012. pa do isplate,
- 2.395,60 kn od 27.03.2012. pa do isplate,
- 1.024,45 kn od 27.03.2012. pa do isplate,
- 957,00 kn od 27.03.2012. pa do isplate,
- 1.254,00 kn od 27.03.2012. pa do isplate,
- 998,65 kn od 04.05.2012. pa do isplate,
- 1.262,00 kn od 04.05.2012. pa do isplate,
- 2.402,60 kn od 05.05.2012. pa do isplate,
- 1.302,60 kn od 05.05.2012. pa do isplate,

kao i da mu naknadi trošak ovršnog postupka u iznosu od 2.632,61 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena tekućim od 24.10.2012. pa do isplate, sve u roku od 8 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 5.500,00 kuna u roku osam dana.“

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud primijenio odredbe čl. 590. i čl. 29. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05 i 45/08; dalje: ZOO) i odredbe čl. 154. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku.

Protiv te presude tuženik je pravovremeno podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava te zbog odluke o troškovima, u kojoj u bitnom navodi da se Republika Hrvatska nije obratila tuženiku prije podnošenja prijedloga za ovrhu sukladno svojoj obvezi propisanoj odredbom čl. 186.a Zakona o parničnom postupku pa je sud trebao odbaciti tužbu. Nadalje, ističe kako sud nije prihvatio njegov dokazni prijedlog za pribavljanje dokumentacije

o policijskim službenicima i vozilima koji su bili angažirani na pružanju spornih usluga, a nije ni naveo razlog odbijanja. Osim toga, nalazi i da je pogrešno primijenjena odredba čl. 29. ZOO-a jer stranke nisu trgovci, kao i da tužitelju ne pripada trošak podneska od 27. ožujka 2014. jer je nepotreban. Predlaže sudu pobijanu presudu preinačiti i odbaciti tužbu, podredno ukinuti presudu i uputiti predmet na ponovno suđenje, sve uz naknadu žalbenog troška u iznosu od 1.562,50 kn za sastav žalbe i PDV.

Žalba je djelomično osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu u smislu odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći pri tome po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijana presuda pravilna i zakonita, osim u dijelu stope zatezne kamate i dijelu odluke o troškovima postupka.

Predmet spora je tražbina s naslova troškova dodatnih mjera osiguranja (troškovi angažiranja policijskih službenika i troškovi korištenja službenih vozila) koje je poduzeo tužitelj za vrijeme većeg broja hokejaških utakmica tijekom 2011. i 2012. godine.

Neosnovano tuženik navodi kako je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka u smislu odredbe čl. 354. st. 2. t. 14. ZPP-a.

Prema odredbi čl. 186.a st. 1. ZPP-a, osoba koja namjerava podnijeti tužbu protiv Republike Hrvatske dužna je prije podnošenja tužbe obratiti se sa zahtjevom za mirno rješenje spora državnom odvjetništvu, koje je stvarno i mjesno nadležno za zastupanje na sudu pred kojim namjerava podnijeti tužbu protiv Republike Hrvatske, osim u slučajevima u kojima je posebnim propisima određen rok za podnošenje tužbe. Sud će odbaciti tužbu protiv Republike Hrvatske podnesenu prije donošenja odluke o zahtjevu za mirno rješenje spora, odnosno prije isteka roka iz st. 2. ovog članka (čl. 186.a st. 3. ZPP-a). Odredbe čl. 186.a ZPP-a na odgovarajući način se primjenjuju i u slučajevima u kojima Republika Hrvatska namjerava tužiti neku osobu s prebivalištem ili sjedištem u Republici Hrvatskoj (čl. 186.a st. 8. ZPP-a).

U citiranim odredbama je jasno propisano da je obvezatno prethodno obraćanje sa zahtjevom za mirno rješenje spora samo u slučaju pokretanja parničnog postupka putem tužbe. Iz navedenog slijedi da u drugim (sudskim) postupcima koji se ne pokreću tužbom (ovršni, stečajni, i drugi izvanparnični postupci) i kojima cilj nije rješavanje sporova, takva obveza ne bi postojala. Naime, takva obveza, ne samo pravno nego i faktično, ograničava temeljno pravo građana na slobodan pristup sudu, stoga bi njezina primjena i u drugim (sudskim) postupcima trebala biti izričito propisana zakonom ili nekim drugim propisom, što znači da se odredba iz čl. 186.a ZPP-a ne bi mogla na odgovarajući način primjenjivati i u tim drugim postupcima.

Vezano za konkretni slučaj, prirodi ovršnog postupka ne odgovara obvezatnost prethodnog pokušaja mirnog rješenja spora budući da je po svojoj prirodi izvanparnični postupak, a njegovo glavno obilježje je da se u njemu ne rješavaju sporne stvari i da je hitan.

Kad je u pitanju ovršni postupak na temelju ovršne isprave (sudske ili upravne odluke ili druge ovršne isprave) tu nije potrebno provoditi nikakav postupak mirnog rješenja spora, jer je spor već riješen. Drugačije ne bi trebalo postupati ni u ovršnom postupku pokrenutom prijedlogom za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, jer je pravnozaštitna funkcija i ovdje ista – prisilno ostvarenje tražbine utvrđene u vjerodostojnoj ispravi. Osim toga, prisilno ostvarenje tražbine bilo bi dovedeno u pitanje kad bi se ovrhovoditelj morao prethodno obraćati ovršeniku sa zahtjevom za mirno rješenje spora i čekati tri mjeseca da ovršenik reagira, u kojem roku bi ovršenik mogao osujetiti ostvarenje tražbine.

Zbog navedenih razloga nije bilo uvjeta za odbacivanje tužbe.

Prvostupanjski sud ispitao je sve okolnosti bitne za donošenje pravilne i zakonite odluke u ovom predmetu te na temelju izvedenih dokaza i njihove detaljne ocjene u smislu čl. 8. ZPP-a valjano utvrdio činjenično stanje. Ovaj sud prihvaća odluku prvostupanjskog suda o odbijanju dokaznog prijedloga tuženika u vezi dostave dodatnih podataka tužitelja, iako nije jasno izražena ali se o njoj može zaključiti. Budući da je činjenično stanje dovoljno i pravilno utvrđeno, to nije bilo od utjecaja na odluku o meritumu.

Međutim, materijalno pravo je pogrešno primijenjeno.

Prema odredbama čl. 25. Zakona o javnom okupljanju („Narodne novine“ broj: 128/99, 90/05 139/05 i 150/05; dalje: ZOJO), organizator javne priredbe prijavljuje javnu priredbu. Iznimno od st. 1. toga članka, prijavljuju se drugi oblici okupljanja koji, s obzirom na predmnijevani broj sudionika ili narav okupljanja, zahtijevaju poduzimanje posebnih sigurnosnih mjera izvan redovite djelatnosti mjesno ovlaštene policijske uprave (čl. 33. st. 2. ZOJO-a). Policijska uprava prosuđuje postojanje uvjeta za održavanje javne priredbe na temelju prijave i inih sigurnosnih okolnosti (čl. 27. st. 1. ZOJO-a), te je dužna, u suradnji s organizatorom, utvrditi, na temelju prosudbe iz st. 1. toga članka, provedbu dodatnih mjera osiguranja ili dopunu ustroja redarske službe, odnosno povećanje broja redara (čl. 27. st. 2. ZOJO-a).

Tužitelj je u spis dostavio račune, ugovore zaključene s tuženikom, Rješenja o utvrđivanju cijena posebnih troškova nastalih radom Ministarstva unutarnjih poslova na temelju kojih je obavljen obračun pruženih usluga (list 53. spisa).

Iz sadržaja tuženikovog prigovora proizlazi kako tuženik u konkretnom slučaju ne osporava činjenicu da je tuženik bio organizator većeg broja hokejaških utakmica tuženika održanih tijekom 2011. i 2012. godine (čl. 25. u vezi s čl. 33. ZOJO-a), kao ni činjenicu da je njihovo održavanje prijavio tužitelju u smislu odredaba čl. 33. ZOJO-a. Isto tako, tuženik ne osporava niti činjenicu da je tužitelj poduzeo sve potrebne dodatne mjere osiguranja u svrhu osiguranja javnog reda i mira za vrijeme svih utakmica tuženika.

S obzirom na to da je tužitelj poduzeo sve potrebne dodatne mjere osiguranja u svrhu osiguranja javnog reda i mira za vrijeme svih košarkaških utakmica tuženika, to je tuženik kao organizator dužan snositi troškove poduzetih mjera osiguranja (čl. 30. ZOJO-a u vezi s čl. 248. ZOJO-a).

Odredbom čl. 8. Rješenja o utvrđivanju cijena posebnih troškova nastalih radom Ministarstva unutarnjih poslova od 16. prosinca 2008. („Narodne novine“ broj: 151/08 i 28/10; dalje: Rješenje od 16. prosinca 2008.) propisano je da se cijena usluge osiguranja javne priredbe, športske, kulturne ili zabavne naravi sastoji od cijene sata angažiranja policijskog službenika i troškova korištenja službenih vozila sukladno čl. 6. toga Rješenja te cijene iznajmljivanja metalne ograde koja iznosi 10 kn/kom po danu. Odredbama čl. 6. st. 2. Rješenja od 16. prosinca 2008. propisano je da cijena korištenja osobnog vozila iznosi 80% od litre gorive kn/km, dok je odredbom čl. 6. st. 3. Rješenja od 16. prosinca 2008. propisano da cijena sata angažiranja policijskog službenika temeljne policije iznosi 43 kn/h (točka a), a interventne policije 55 kn/h (točka b). Nadalje, odredbom čl. 8. Rješenja o utvrđivanju cijena posebnih troškova nastalih radom Ministarstva unutarnjih poslova od 11. svibnja 2011. („Narodne novine“ broj 55/11; dalje: Rješenje od 11. svibnja 2011.) propisano je da se cijena usluge osiguranja javne priredbe, športske, kulturne ili zabavne naravi sastoji od cijene sata angažiranja policijskog službenika i troškova korištenja službenih vozila sukladno čl. 6. toga Rješenja te cijene iznajmljivanja metalne ograde koja iznosi 10 kn/kom po danu. Odredbama čl. 6. st. 2. Rješenja od 11. svibnja 2011. propisano je da cijena korištenja osobnog vozila iznosi 80% od litre goriva kn/km, dok je odredbom čl. 6. st. 3. Rješenja od 11. svibnja 2011. propisano da cijena sata angažiranja policijskog službenika iznosi 52 kn/h, osim interventne policije čija cijena iznosi 55 kn/h (točka a) i specijalne policije čija cijena iznosi 59 kn/h (točka b).

Uvidom u predmetne račune u spisu ovaj sud je utvrdio kako je prilikom obračuna cijene usluge osiguranja tužitelj u konkretnom slučaju obračunao troškove angažiranja policijskog službenika i troškova korištenja službenih vozila na temelju kriterija propisanih odredbama čl. 6. u vezi s odredbama čl. 8. Rješenja od 16. prosinca 2008., a nakon stupanja na snagu Rješenja od 11. svibnja 2011. (25. svibnja 2011. - čl. 20. Rješenja od 11. svibnja 2011.) na temelju kriterija propisanih odredbama čl. 6. i čl. 8. Rješenja od 11. svibnja 2011. Tako je visina troškova angažiranja policijskih službenika određena kao umnožak utrošenih radnih sati policijskih službenika na svakoj pojedinoj utakmici i citiranim Rješenjima propisane cijene sata angažiranja policijskog službenika (43,00 kn/h, odnosno 55 kn/h). Visina troškova korištenja osobnih vozila određena je na način da za svaku pojedinu utakmicu ona predstavlja umnožak prijeđenih kilometara i 80% od cijene litre goriva izražene u kunama. Primjenom tako utvrđenih (propisanih) kriterija tužitelj osnovano zahtijeva isplatu troškova dodatnih mjera osiguranja koji se sastoje od troškova angažiranja policijskih službenika i troškova korištenja službenih vozila u ukupnom iznosu od 69.608,60 kn. Zbog toga je, na temelju odredaba čl. 30. ZOJO-a u vezi s čl. 248. i čl. 9. ZOO-a, ovaj sud obvezao tuženika na isplatu navedenog iznosa, a ne primjenom odredbe čl. 590. ZOO-a.

Budući da tuženik nije ispunio svoju novčanu obvezu po dospijeću, to je, osim glavnice, dužan platiti i zatezne kamate, u skladu s odredbom čl. 29. st. 1. ZOO-a, po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a za „ostale odnose“, odnosno za odnose koji ne proizlaze iz trgovačkog ugovora, niti iz ugovora između trgovca i osobe javnog prava, a ne po stopi propisanoj za odnose iz trgovačkog ugovora, odnosno iz ugovora između trgovca i osobe javnog prava, kao što to neosnovano zahtijeva tužitelj a prvostupanjski sud dosuđuje. U konkretnom slučaju ne radi se o odnosu iz trgovačkog ugovora, niti iz ugovora između trgovca i osobe javnog prava pa je žalitelj osnovano prigovorio dosuđenoj kamatnoj stopi.

Troškovi parničnog postupka pravilno su tužitelju dosuđeni, osim u dijelu na kojeg osnovano ukazuje žalitelj. Tbr. 8. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12) je propisana nagrada za obrazložene podneske u kojima se odgovara na navode prigovora ili odgovora na tužbu ili očituje na nalaze i mišljenja vještaka. Podneskom od 5. ožujka 2013. tužitelj je odgovorio na navode tuženikovog prigovora, a podnesak od 5. ožujka 2014. je po mišljenju ovoga suda nepotreban i ne ulazi u podneske predviđene Tarifom. Stoga je odluka o parničnom trošku potvrđena u navedenom dijelu a preinačena i taj dio zahtjeva za naknadu troška odbijen i to: za iznos od 1.000,00 kn nagrade za taj podnesak uz pripadajući PDV u iznosu od 250,00 kn.

Tuženiku nisu dosuđeni troškovi žalbe jer nije uspio sa žalbom glede glavnice nego samo u dijelu zateznih kamata i troškova postupka.

Slijedom iznijetoga, valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. i čl. 373. t. 3. ZPP-a odlučiti kao izreci.

Zagreb, 13. veljače 2019.

Sudac

Dubravka Matas, v.r.

Brankica Curman – ovlaštenu službenicu – ovlaštenu službenicu

Brankica Curman

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL ZA FINANEI EVIDENTIRANJE
I FIZIČKU OBRADU ZA PLAĆANJE
ZAGREB

14. 10. 2018

PREŠIĆ I ANI NAGODRE
PRIGARII I OTPREMA POSTE

111111
111111

POŠTARNA PLAĆENA HP-u 1d.
U POŠTANSKOM UREDU
10116 ZAGREB

AR

FINANCIJSKA AGENCIJA

MUČA GRADJ VUKOVARA 70

10000 ZAGREB

10000

UHRZAVNO OUVLETHI...
II ZAGREBU

10-651/19

RF 18349811 6 HR

R